

Binnenkijken

Wat als je eetruimte een circusarena is, je ramen met een kraan over het dak zijn getild en je woonkamer een jungle lijkt? Welkom in het huis van Sigrid in Berchem, een charmant stadshuis met karakter én veel hoogteverschillen.

Tekst: Sandra Gasten **Foto's:** Nattida-Jayne Kanyachalao

INFOFICHE HUIS

- **Bouwjaar:** 1917
- **Aankoop van het huis:** 2007
- **Verbouwing:** 2022-2023
- **Architect verbouwing:** Van Halewyck & Marco Architects
- **Oppervlakte:** +/- 90 m² grondoppervlakte, het huis heeft een bewoonbare oppervlakte van 135 m²
- **Leuk weetje:** Sigrid: "Op de koepel kunnen we lopen, waardoor we een extra zonnig dakterrasje hebben. In het voorjaar durven we daar weleens te lunchen."

BIO GEZIN

Sigrid Blom (45) woont met haar zoontje Pjotr (6) en dochter Leiyuna (8) in Oud-Berchem. Ze deelde lange tijd met vrienden een huis op het Antwerpse Zuid, voor ze besloot om een eigen huis te kopen. Ze werkt als taalondersteuningscoach. Oorspronkelijk speelde ze met het idee om Antwerpen te verruilen voor een plek dicht bij de natuur. "Maar uiteindelijk heb ik het groen naar de stad gehaald", glimlacht ze. "En daar heb ik tot op vandaag nog geen seconde spijt van gehad."

Van stadsjungle tot circusarena

Sigrid Blom (45) woont met haar zoontje Pjotr (6) en dochter Leiyuna (8) in de wijk Oud-Berchem.

◀ V.l.n.r.: Door de koepel is er ook voldoende licht in de tussenkamer, en ze dient soms ook als terras. Vanuit de eetplek kijk je uit op de binnentuin. De achtergevel bestaat uit grote glasramen. Sigrid: “Licht, ruimte en veel hout stonden bij de renovatie hoog op mijn verlanglijstje.”

Scan de QR-code en kijk mee binnen in het huis van Sigrid en haar kinderen.

Keukenblad in roodbruine travertijn

Ook de keuken op de benedenverdieping werd opgenomen in de verbouwing. Samen met de architect koos Sigrid voor keukenkasten in warm eikenfineer, een materiaal dat aansluit bij de natuurlijke uitstraling van het interieur. “Voor het werkblad ging ik voor travertijn in een roodbruine tint, een kalksteen die wat gevoeliger is voor vlekken, maar die ik zó mooi vind dat ik het er graag voor over heb”, zegt ze. Over het ontwerp werd goed nagedacht. “Een kookeiland vond ik niet passen in deze ruimte, het zou te veel plaats innemen. Dus koos ik voor een meer open en luchtige opstelling.”

Living met tafeltjes voor de kinderen

Aan de indeling van de woonkamer werd weinig gesleuteld, maar Sigrid maakte wel een bewuste keuze: zo weinig mogelijk losse kasten. In plaats daarvan werd er in slimme opbergruimte voorzien aan de keuken en staat er in de living een lage, multifunctionele kast. “Een woonkamer kan al snel verdrinken in kinderspeelgoed”, zegt ze. “Nu verdwijnt alles netjes in de opbergkasten. Die doen ook dienst als klein bureau voor de kinderen. Handig én stijlvol.”

Spiegel verstoppt achter groen

Ook de badkamer kreeg niet alleen een make-over, maar verhuisde naar een nieuwe plek in huis. “De eerste verdieping was onhandig ingedeeld”, vertelt Sigrid. “De badkamer bevond zich op hetzelfde niveau als de slaapkamer, en was alleen via een deurtje in de slaapkamer bereikbaar. Het was een krappe ruimte, met weinig logica in de indeling.” De architect kwam met een oplossing: de badkamer werd naar een tussenverdieping verplaatst, waar elke vierkante meter optimaal benut wordt. Het bad kreeg een muntgroene omlijsting, wat voor een frisse, speelse toets zorgt. Er is zowel een bad als douche voorzien. “De vintage dressoir met lavabo maakt het af”, zegt Sigrid. “En de plant erop? Die is zo breed gegroeid dat je de spiegel erachter niet meer ziet. Maar ik heb nog een tweede spiegel in de slaapkamer.”

Op dezelfde golflengte

Toen Sigrid en haar toenmalige partner op huizenjacht gingen, hadden ze er al flink wat bezoeken op zitten. Voor het huis in Berchem – bijna twintig jaar geleden – kon alleen Sigrid tijd vrijmaken. “Op de foto’s op de immosite zag ik wel potentieel”, vertelt ze. “Omdat mijn partner niet mee kon, heb ik mijn ouders meegevraagd. Tijdens het bezoek moedigden ze me aan om een bod te doen.”

Jarenlang woonde ze met plezier in het huis zoals het was. Tot ze enkele jaren geleden besloot om een lichtrijke uitbouw te laten zetten. “Het huis is meer dan honderd jaar oud. Het was niet afgeleefd en had best wat charme, maar het vroeg om wat extra zorg”, glimlacht ze. “Ik had er al die tijd goed gewoond, en ik denk dat het ook maar één keer eerder verbouwd was.”

Via een vriend kwam ze in contact met Van Halewyck & Marco Architects. “Vanaf het eerste moment zaten we op dezelfde golflengte. Licht, ruimte en veel hout stonden hoog op mijn verlanglijstje, en al bij de eerste schetsen voelde het goed.”

De hoogte in

De architect had voeling met dit type woning: een smalle rijwoning, waar doordachte ingrepen vaak een wereld van verschil maken. “Ze wilden de hoogte benutten”, vertelt Sigrid. “In de keu-

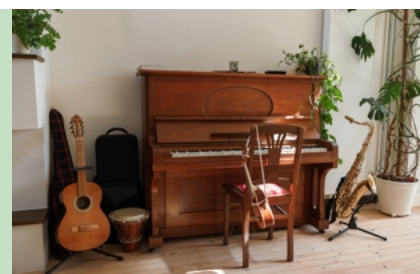
ken werd het plafond aanzienlijk verhoogd, en het raam aan de buitenzijde reikt zelfs nog een stuk verder naar boven. Zo’n idee zou nooit bij mij opgekomen zijn, maar het vergroot het ruimtegevoel enorm. De hele benedenverdieping voelt nu veel luchtiger aan. En de lichtkoepel in het dak doet daar nog een schepje bovenop. Die laat het daglicht doordringen tot in de tussenkamer.”

Omdat verbouwen ook een kwestie van budget is, besloot Sigrid zelf ook de handen uit de mouwen te steken. “Het was volop coronatijd, een lastige periode. Toch kon ik tijdens de kerstvakantie een paar vrienden optrommelen om de benedenverdieping af te breken. Vijf containers vol hebben we naar buiten gesjouwd”, glimlacht ze.

Ze ging nog een stap verder: ze schuurde de originele parketvloeren op, beitsde de houten plafondbalken, stripde een kamer en gaf de muur een lik zandverf. “Die geeft net dat beetje textuur dat het geheel karakter geeft. Niet perfect strak, wel met karakter. Daarnaast maakte ik

Wat red je uit een brand?

“Mijn kinderen én mijn muziekinstrumenten: de gitaar, de saxofoon en de piano”, zegt Sigrid zonder aarzelen. “Maar als het even kan, neem ik ook het kleurrijke schilderij mee dat in mijn woonkamer hangt. Het is van een Ghanese kunstenaar en ik kocht het in Ghana.” Voor ze kinderen kreeg, woonde Sigrid een tijdlang in het buitenland. Haar huis in Berchem verhuurde ze, terwijl zij zelf in onder meer Togo, Zuid-Afrika en Peru verbleef. “Dat schilderij brengt me telkens weer terug naar die bijzondere periode in mijn leven.”

zelf meubels, bouwde het kelderluik en legde de tuin en terrassen aan.”

Groen in de stad

Van de badkamer tot de leefruimte: overal in huis duiken planten op. Groene blaadjes en volle potten zorgen voor leven in elke hoek. Vanuit de eetplek kijk je zo uit op de binnentuin: een weel-

derige oase die de keuken naadloos met buiten verbindt. “Bijna al mijn planten zijn geschenken van vrienden”, vertelt Sigrid. “En ze doen het hier opvallend goed.” In de tuin bouwde ze zelf een speelparcours voor de kinderen. “Met een bang hartje, want de eerste keer is het houten platform naar beneden gevallen. Intussen is het stevig genoeg.”